

30 апреля 2016

Резонансні суспільні події, пов'язані з телевізійним серіалом «Не зарікайся», виробленим ТРК «Україна» й демонстрованим на цьому телеканалі, змушують нас поставити питання щодо необхідності вирішення надзвичайно гострих проблем, які накопичились у соціально-культурному та політично-правовому полі України. Вони стосуються інформаційної безпеки держави, а також морального стану суспільства. Комплекс проблем, що формувався десятиліттями, увиразнився за драматичних часів протистояння гібридній війні з боку Російської Федерації та за нагальної потреби відстояти українську культурну ідентичність, що лежить в основі нашої державності.

Мусимо констатувати: на сьогодні сформувалася неадекватна ситуація, коли функції гарантування інформаційної безпеки держави у найвпливовішій царині, а саме візуальних медій (кіно й телебачення), покладено фактично на саму лиш Експертну комісію з питань розповсюдження і демонстрування фільмів при Держкіно України. Цей орган був створений за кардинально іншої суспільно-політичної ситуації в країні, й на нього від початку покладалася функція регуляції вікового переглядового цензу для кіно-й телевізійних творів.

Нині члени згаданої Експертної комісії виявилися «крайніми», на них, по суті справи, склали провину у черговому програші інформаційного бою. Натомість високі можновладці виявили, далеко не вперше, свій кон'юнктурний патріотизм, черговим словесним салютуванням оминаючи той факт, що культура у нас продовжує перебувати на маргінесах, що українську мову чим далі більше заганяють у звичну колоніальну нішу, а становище митців, працівників науки і культури з кожним роком погіршується.

Маємо й щоденне приниження нації, якій втокмачують в голову, що вона є третьосортною і без засвоєння чужоземних цінностей і стандартів життя просто пропаде на цім світі.

Тим самим продовжується справа колоніального виховання народу, який упродовж століть потерпав саме від таких «виховних технологій». Замало не весь інформаційний часо-простір зайнято державними службовцями (народними депутатами, урядовцями і політологами з тих же теренів), які розігрують свої політичні спектаклі, переслідують свої, далекі від інтересів народу, цілі. В абсолютній більшості випадків не згадується навіть слово Культура, не те що проблеми її формування і функціонування.

Ні, ера тоталітаризму, духовної кріпаччини не минула безслідно і, на жаль, не схоже, щоби вона поривалася полишити наші терени. Дух того тоталітаризму не тільки експортується іззовні, з інформаційно-пропагандистських платформ Росії, він живе у порах усього нашого суспільства, в його вершинах і низинах. Відтак належить захищатись не тільки від зовнішнього, а й від внутрішнього ворога, відбитись од якого утричі, може, складніше – хоча б тому, що незрідка він рядиться у тогу «патріотизму».

Переконані, чинний стан справ є вироком державним структурам, як то Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення, Міністерство інформаційної політики України, зрештою, силові відомства, які самоусунулися від своїх прямих функцій, або ж зайняли пасивну, споглядальну позицію. У кращому випадку, вони демонструють не надто професійні спроби вирішення тактичних вузькополітичних завдань. Фактична бездіяльність вищезначених державних органів та інституцій у культурно-інформаційній сфері призвела до межової дискредитації чинної державної системи в очах українського суспільства. А винними, як завжди, виявляються експерти чи ще хтось, на кого перекладають відповідальність за стан справ.

Закликаємо найвище керівництво держави, а також лідерів громадських рухів невідкладно ініціювати всеукраїнську дискусію з проблем інформаційної та культурної безпеки, за участю відповідальних посадовців з означених державних структур, а також профільних представників громадськості. Крім того, належить створити оперативний штаб з інформаційно-культурної безпеки України, який би призвів до конкретних дій як стратегічного, так і тактичного характеру.

Секретаріат Правління НСКУ

29 квітня 2016 року

Джерело: ukrkino.com.ua